

LECTORI MEO,
ANTIQUITATUM HISTORIARUMQUE
STUDIOSO,

Salutem & gaudium in JESU Crucifixo!

Icèt nihil omninò vel memorabile, seu laudabile de *Isenaco* meo consignâssent Scriptores, toto orbe tamen id celebre facerent *Comites nostri Provinciales, S. Elisabetha, & D. Martin. Luther.* Primus Thuringiæ Comes hereditarius & Hassiæ Dominus, à *Conrado Saliquo* constitutus, erat *Ludovicus Barbatus*, cui Imperator vetustissima insignia & arma *Burcardi*, Thuringiæ Ducis, ex speciali gràtia simul dederat. Sive igitur ex regia stirpe *Carolina*, vel propinquius ex Illustri *Suevia* Ducum Gente cum aliis eum traxeris, gloriam dignitatemque Ejus summè exaltaveris. Ejus ex Filio nepos *Ludovicus III.* à *Lothario II.*, (quem *Saxonem* à patria dicunt,) Socero suo, titulum *Principis*, seu *Landgravii*, cum universali potestate in totam Provinciam, fide & virtute suâ, togatâ pariter atq; sagatâ, gloriosè promeruit. Quanto studio diploma Cæsareum inaugurale quæsi verim, illi nôrunt, *φιλοπονίαν* meam qui accuratiùs nôrunt. At nec in Electorali archivo *Witteberga*, nec in Ducali Saxonico, quod *Vinariæ* servatur, nec alibi reperire potui. Et frustra id plures ante me desiderârunt Eruditi, ut etiam nonnulli credant, nunquam id extitisse, sed solâ voce, sine charta, Principem istum *Ludovicum* fuisse creatum à Socero. Verùm cùm minutiora quæque Veteres, ad futuram rei memoriâ, scripto aliquo firmare soliti fuerint, vix me in suam opinionem traxerint. Quò igitur casu, quâve injuriâ temporum perierit, ignoro. Hanc dignitatem ceteri illustrioribus matrimoniis